

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἑκτος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10. ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτησία.—Γραφεῖον τῆς Διευθυντικῆς: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

15 Ὀκτωβρίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βασίλειος

Ἡ ἀνωτέρω ὑπογραφή τῆς ἐν τοῖς Ἀληπασικοῖς χρονικοῖς τοσοῦτον σπουδαίαν κατεχούσης θέσιν διαδοχῆτος ἐπὶ καλλοῦ καὶ συνέσει Βασιλικῆς ἐλήφθη ἐξ ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἧς τὸ πρωτότυπον εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κ. Β. Δ. Ζώτου. Σ. τ. Δ.

Κίτσοσ Κορταξῆσ ἐκ τῶν προϋχόντων τῆς κωμοπόλεωσ Πλεσσοβίτασ, ὑπῆρξεν ὁ πατὴρ τῆσ διαδοχῆτος ἐπὶ καλλοῦ καὶ συνέσει Βασιλικῆσ. Ὡσ ἐκ τῶν γενεθλίων καὶ τῆσ δεδοκιμασμένησ αὐτοῦ ἀνδρίας ἀπελάμβανεν οὗτοσ γενικῆσ ὑπολήψεωσ παρὰ τοῖσ συμπολίταισ αὐτοῦ, δι' ὃ καὶ ὑποπτοσ γενόμενοσ σκληρῶσ κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ αἰμοχαροῦσ Βεζύρου.

Ἐν ταῖσ ἡμέραισ ἐκείναισ Μαρίνα τισ, ἐκ τῆσ αὐτῆσ κωμοπόλεωσ ὀρωμένη, ἀντὶ μικρῆσ εὐεργεσίασ ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀλῆ τὴν ἐντολήν νὰ κλέψῃ καὶ τῷ παραδώσῃ τὴν ἐπταετῆ κόρην τοῦ Κίτσοσ, καὶ τὸ μαρὸν γύναιον προσοικειωθὲν τῇ συζύγω τοῦ Κορταξῆ μωρία ἤρξατο νὰ τεκταίνεται πρὸσ πραγματοποίησιν τοῦ βδελουροῦ σχεδίου.

Ἀποθανόντοσ δέ τινοσ τῶν ἐν Φιλιάταισ βέηδων ὁ Κίτσοσ μετέβη μετὰ τῆσ συνένου Ἀναστασίασ, ὅπωσ συλληπητῆ τὴν χήραν τοῦ ἀπελθόντοσ φίλου, καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ἡ Μαρίνα παραλαβοῦσα δι' ἀπάτησ εἰσ τὴν ἐαυτῆσ οἰκίαν τὴν Βασιλικήν, ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Σατράπην, ὅστισ ἀποστείλασ ἀμέσωσ εἰσ ὀρισθὲν τι μέρος ἵππουσ ταχυδρομικοῦσ καὶ ἔνοπλον συνοδίαν, ἀπήγαγε τὸ κοράσιον.

Ἐπανελθὼν ὁ Κίτσοσ καὶ πληροφορηθεῖσ παρὰ τῶν κατοίκων, ἐν ὅπλοισ διατελούντων καὶ ὑπισχνουμένων ἐκδίκησιν, τὰ περὶ ἀπαγωγῆσ τῆσ προσφιλοῦσ αὐτῷ θυγατρῆσ, περιῆλθεν εἰσ τοιαύτην ἀδημονίαν, ὅσπεσ σχεδὸν παρεφρόνησε. Καὶ τὴν μὲν περιουσίαν κατηγάλεωσεν ἀρειδιῶσ διανείμασ αὐτὴν πρὸσ πάντασ ὅσοι ἐκμεταλλευόμενοι τὴν πατρικὴν στοργὴν ἐπηγγέλλοντο αὐτῷ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ τέκνου, αὐτοῦ δὲ καταβληθεῖσ

ὑπὸ τῆσ λύπησ ὄρωξε τάφον ἐν τῷ ὑπογείω τῆσ οἰκίασ, ἀπέβαλε τὸν ὀπλισμὸν, ἐξώσθη σχοινίον καὶ ἐν νηστείαισ καὶ στερήσεσι διανυκτερεύων ἐπεκαλεῖτο τὴν Θεομήτορα ὑπὲρ τῆσ ἐπανόδου τῆσ Βασιλικῆσ.

Ἐκ τῶν ταλαιπωριῶν τούτων καὶ τοῦ ψυχικοῦ ἄλγουσ προσβληθεῖσ ὑπὸ στηθικοῦ νοσήματοσ, ἀπεβίωσε μετ' ὀλίγον χωρὶσ νὰ δυνηθῆ νὰ ἀσπασθῆ τὴν θυγατέρα. Καὶ τοι προσκληθεῖσ πολλάκισ ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ, οὐδέποτε ἔστερξε νὰ συναντηθῆ μετὰ ἀσπόνδου ἐχθροῦ, τοῦ παραιτίου τῆσ καταστροφῆσ του. Ἀλλὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου ἐνδῶσασ εἰσ τὰσ προτροπάσ τῶν συγγενῶν καὶ ἡττηθεῖσ ὑπὸ τοῦ πρὸσ τὴν θυγατέρα φίλτρου, μετέβη εἰσ Ἰωάννινα, καὶ παρεστάθη ἐνώπιον τοῦ αἰμοχαροῦσ Σατράπου. Ὁ Βεζύρησ ἀφ' οὔ φιλοφρόνωσ τὸν ὑπεδέχθη, διανοούμενοσ βεβαίωσ τίνι τρόπω καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παραμονῇ τοῦ θανάτου ἐδύνατο νὰ καταστήσῃ σκληροτέραν τὴν ἀγωνίαν, ἠρώτησεν αὐτὸν ποίαν τινα χάριν ἤθελε νὰ τῷ ἀπονεύμῃ πρὸσ παραμυθίαν τῶν παθημάτων του. Ὁ δὲ Κίτσοσ δελεασθεῖσ ὑπὸ τῆσ ψευδοῦσ ταύτησ εὐνοίασ, συντετριμμένοσ τὴν καρδίαν ἔπεσε κατὰ γῆσ γονυπετῆσ καὶ ἀνεβόησε δακρῶν· «Τὰ μάτια μου! Τὸ φῶσ μου! Τὸ παιδί μου!» Τότε ἐμβλέψασ ὁ Ἀλῆσ μειδιῶν πρὸσ τὸν γέροντα τῷ ἠρνήθη ἀποτόμωσ καὶ μόνον τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἴδῃ μακρόθεν, ἂν ἤθελε, τὸ περιπόθητον τέκνον.

Εἶναι ἀναντίρροπον ὅτι ὁ Ἀλῆσ, ὁ ἀνήμεροσ ἐκεῖνοσ λύκοσ, ἠγάπησε τὴν Βασιλικὴν μόλισ παραδοθεῖσαν εἰσ χεῖράσ του, εἶτε διότι προησθάνετο ποῖον εὐωδέστατον ἄνθοσ ἔμελλε νὰ ἐκφανισθῆ ἐκ τοῦ κάλυκοσ ἐκεῖνου, εἶτε διότι ἀπ' ἀρχῆσ τὸν κατεγοῆτευσεν ἡ ἔμφυτοσ ἀφέλεια τῆσ ἐπταετοῦσ παρθένου. Διδ καὶ ἐπειράτο παντὶ σθένει νὰ ὑπερικήσῃ διὰ τῶν περιθάλψεων τὴν πρὸσ αὐτὸν ἀμείλικτον ἀντιπάθειαν τοῦ κορασίου.

Ἡμέραν τινα ἡ Βασιλικὴ ἐπισκεπτομένη τὰσ κρύπτασ τῶν σεραγίων εὗρεν ἐν τινι γωνίᾳ τὴν εἰκόνα τῆσ Θεομήτοροσ καὶ λαβοῦσα αὐτὴν ἔδραμε καὶ προσεσπούσα τῷ Ἀλῆ ἐξήτησατο τὴν χάριν ἵνα ἐν τῷ ἰδίω θαλάμῳ καταθέσῃ τὸ παρήγορον εὔρημα. Ὁ Βεζύρησ ἐπαινέσασ τὸν θρησκευτικὸν αὐτῆσ ζῆλον, ἔστερξε προθύμωσ, καὶ οὕτω χάριν τῆσ Βασιλικῆσ ἐν αὐτῇ τῇ φωλεῇ